

ת"ד 3064/02/21 - מדינת ישראל נגד שירן גרנות

בית המשפט לתעבורה תל אביב
ת"ד 3064-02-21 מדינת ישראל נ' גרנות

בפני בעניין:	כבוד השופטת שירי שפר המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשם		שירן גרנות

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד

ב"כ הנאשם: עו"ד

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של **אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה, נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש** בניגוד לתקנות 64(א)(2), 21(ג) ו- 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 יחד עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה [נ"ח], תשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.11.2020, נהג הנאשם ברכב פרטי, בעיר רעננה והתקרב לצומת. אותה עת, ממול לכיוון נסיעת הנאשם, נסע אופנוע והתקרב אל הצומת הנזכר. הנאשם נכנס לצומת בחוסר זהירות ופנה שמאלה מבלי שנתן תשומת לב מספקת לדרך, לא נתן זכות קדימה לאופנוע המעורב וגרם לתאונה בכך שפגע בו. כתוצאה מכך ניזוקו כלי הרכב ורוכב האופנוע, נחבל בגופו חבלות של ממש כמפורט להלן - שבר באוקסיפיטל בקונדיל ימין, שברים בזיזי חוליות בעמוד השדרה, שברים בצלעות 7-10 משמאל, המטומות ברקמות רכות בצוואר, בית שחי וחזה שמאל, שני סדקים בעצם הבריח (קלביקולה) משמאל, קו שבר בעצם השכם (סקפולה) משמאל, שברים בעצמות הזרוע משמאל (הומרוס, רדיוס ואולנה - קובעו בניתוח), פריקת אצבעות 4-5 בכף יד שמאל (עבר רדוקציה), פצע בשורש כף היד. אובחנה פגיעה ניורוסקולרית בגפה שמאל עליונה אשר הושמה במתלה, דפורמציה באמה שמאל, שפשופים וחתכים ביד ימין, בטן משמאל וחזה. הנפגע נזקק לצווארון כ-6 שבועות, אושפז במשך כחודש ולאחר מכן הועבר לשיקום בבית חולים לוינסטין.

3. לאחר שמיעה חלקית של פרשת התביעה (עד ראיה ובוחן תאונות דרכים), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן (נמחקה עבירת הרשלנות ובמקומו יוחסה עבירה של נהיגה בחוסר זהירות) במסגרת הסדר טיעון דיוני לפיו יופנה לקבלת תסקיר לעונש, בטרם הטיעונים לעונש, כאשר המלצות התסקיר אינן מחייבות את המאשימה.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 23.10.2022 עולה כי הנאשם בן 41, גרוש ואב לשניים. מתגורר עם ילדיו ביישוב בית אריה, בעל חברת צילום. גרושתו אושפזה בחודש 03/20 על רקע מצבה הרפואי ואינה בקשר עימו ועם ילדיהם. הנאשם בעל משמורת מלאה על ילדיו אותם הוא מגדל בגפו. הנאשם שיתף כי ילדיו סובלים מקשיים רגשיים והתנהגותיים ונזקקים לטיפולים. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע צער והבנה למצבו הרפואי של הרוכב האופנוע שנפגע תוך ביטוי אמפטיה ודאגה לשלומם. שירות המבחן העריך כי הנאשם יכול להיתרם מעיבוד רגשי של התאונה, נסיבותיה והשלכותיה על הנפגע ועליו אך בשל מורכבות מצבו המשפחתי אינו פנוי רגשית וקונקרטי כעת להשתלב בהליך שכזה. כגורמי סיכון להישנות העבירות לקח שירות המבחן בחשבון את חומרת העבירות ואת הפגיעה הקשה שנגרמה לנפגע, כגורמי סיכוי לשיקום לקח בחשבון את לקיחת האחריות המלאה, הבעת הצער והחרטה, נכונות הנאשם לפצות את הנפגע והתרשמותו כי האירוע היה עבור הנאשם אירוע מטלטל. לאור האמור, שירות המבחן בא בהמלצה עונשית בדמות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

ראיות לעונש

5. מטעם המאשימה הוגשו תעודות רפואיות עדכניות של נפגע העבירה (נספח א' לטיעונים לעונש) וגליון הרשעות קודמות בתעבורה של הנאשם (נספח ב' לטיעונים לעונש).

6. מטעם הנאשם הוגשו מסמכים משירותי הרווחה.

טיעונים לעונש:

7. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב ובמסגרתם עמדה על חומרת העבירות ועל חומרת תוצאות התאונה אשר מלוות את נפגע העבירה עד היום. על בסיס שיחה טלפונית עם הנפגע, מר גיא ברנס, טענה כי ביקש להגיע לטיעונים לעונש אך בשל פוסט טראומה ממנה סובל בעקבות התאונה, נמנע מהגעה. עוד תיארה כי הנפגע טען כי מצבו הנפשי ירוד והשפיע על מערכת היחסים עם אשתו ואף הוביל לגירושין. לדבריה, לפני התאונה הנפגע עבד כעצמאי בעל עסק לשליחויות ומאז התאונה לא חזר למעגל העבודה. הנפגע עבר שיקום בבית חולים לוינשטיין במשך כשנה וחצי ולפניו שיקום לתקופה נוספת. נטען כי הנפגע משותק לחלוטין בידו השמאלית ונקבעו לו 100% נכות זמנית מביטוח לאומי. המאשימה תיארה כי נפגע העבירה, בן 41, גרוש ואב ל-3 בנות וציינה כי החבלות אשר נגרמו לו יגבילו אותו מלשוב ולנהל אורח חיים נורמטיבי כפי שניהל עובר לתאונה.

ב"כ המאשימה טענה לרף רשלנות גבוה שכן התאונה התרחשה בשעות אור יום כאשר שדה הראיה תקין, ועמדה על והפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם - הנוהג משנת 1999 ולחובתו 7 הרשעות קודמות, ביניהן עמוד 2

- עבירות מהירות, אי ציות לאור אדום, נהיגה בכיוון ההפוך בכביש חד סטרי ועוד.

אשר למתחם הענישה - בעבירות של גרימת תאונת דרכים עם חבלות של ממש ברף העליון - לעניין רכיב מאסר - נע בין 12-3 חודשי מאסר בפועל ולעניין רכיב הפסילה נע בין 40 חודשים ומגיע עד פסילה בת 6 שנים, לצד רכיבי ענישה נוספים. המאשימה הפנתה לפסיקה.

המאשימה עתרה להטלת עונש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות שלא יפחת מ-3 חודשים ופסילת רישיון בפועל שלא תפחת מ-40 חודשים לצד עונשים נלווים.

8. ב"כ הנאשם ציין כי כתב האישום תוקן לאחר שמיעת חלק מהראיות - כאשר נמחקה העבירה של נהיגה ברשלנות ובמקומה יוחסה עבירה קלה יותר של נהיגה בחוסר זהירות. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם והפנה לתסקיר המפורט שהוגש בעניינו של הנאשם וממנו עולה כי לפני כ-3 שנים נקלע למצב משפחתי מורכב בסופו נותר אב יחידני לשני ילדים הקטינים בעודו מתגורר ביישוב מבודד הרחק מגורמי תמיכה ורווחה שכן הוריו מתגוררים רחוק.

ב"כ הנאשם ציין כי אומנם לצד העבירה של גרימת חבלות של ממש נקבעה פסילת מינימום אך המחוקק אפשר לבית המשפט לסטות מעונש מינימום זה. ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה ההולם לעניין רכיב הפסילה מתחיל מ-3 חודשי פסילה ויכול להגיע עד פסילה ממושכת. לעניין רכיב המאסר - ציין כי אינו מתחיל מעונש מאסר בפועל ואף לא מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם עמד על עברו התעבורתי של הנאשם שאינו מכביד - 7 הרשעות קודמות אשר 4 מתוכן התיישנו. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מפסילת רישיון נהיגתו של הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן להשית צו של"צ.

9. הנאשם בדבריו האחרונים פירט את מצבו המשפחתי המורכב - כאשר הוא מגדל בגפו את שני ילדיו בשל התדרדרות מצבה הנפשי של גרושתו, ואינו מקבל סיוע כזה או אחר, גם לא מצד משפחת גרושתו. תיאר כי שירת כקצין קרבי ומבין היטב את חומרת מצבו של הנפגע וחומרת העבירות. ציין כי ברצונו לפצות את הנפגע.

תיאר כיצד התאונה גררה אחריה קושי כלכלי, ואת עבודתו כצלם, המתמחה בצילום באמצעות רחפנים בפרוייקטים בבניה וזקוק לרשיונו שכן עליו לנסוע לאתרי הבנייה. עוד ביקש להתחשב לעניין רכיב הפסילה שכן אינו מעוניין להיות נטל על החברה וכי הפסילה תמנע ממנו להסיע את ילדיו לפגישות עם אמם במרכז קשר.

דין והכרעה:

הערך החברתי אשר נפגע ומידת הפגיעה בו

10. **הערך החברתי שנפגע** בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, הוא הגנה על שלום הציבור, חיוו ושלמות גופו, ובפרט שמירה על שלומם וביטחונם של כלל המשתמשים בדרך. האינטרס הציבורי מחייב צמצום תאונות הדרכים, והפחתת המחיר הקשה שאלו גובות מהציבור כולו, בין אם בדרך של חינוך והסברה ובין אם

בדרך של אכיפה, מניעה וענישה.

על חשיבות תרומתם של בתי המשפט בשמירה על ערך המוגן, ראו מדברי כבוד השופטת שלו בעפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20):

"מאחר שנגע תאונות הדרכים הולך וגובר, ומדי יום אלו גובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי על בתי המשפט למלא את חלקם במלחמת החורמה בתופעה זו, בדרך של הטלת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת, לא רק במקרים של גרימת מוות בתאונת דרכים, אלא גם במקרים בהם נגרמים חבלות ופציעות חמורות, לעתים בלתי הפיכות, הפוגעות באופן קשה באיכות חייהם ובבריאות נפשם של נפגעי התאונות ובני משפחותיהם (ראו למשל רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.6.12)).

יפים בהקשר זה דברים שנקבעו בע"פ 5167/05 **מג'דוב נ' מדינת ישראל** (10.10.05):

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן שישיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם".

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני - נמוך, כפי שיפורט להלן.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש לבחון את מידת הרשלנות/חוסר הזהירות ואת מידת הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות.

מידת הרשלנות/חוסר הזהירות

12. בכתב האישום המתוקן יוחסה לנאשם עבירה של נהיגה בחוסר זהירות ונמחקה כאמור העבירה של נהיגה ברשלנות. למרות זאת, ב"כ המאשימה טענה כי מידת רשלנותו של הנאשם גבוהה (רשלנות רבתי) והוסיפה וטענה כי לא היתה לנאשם בעיית שדה ראייה.

13. לא אוכל לקבל טענה זו. משתוקן כתב האישום לקולה - לא ניתן עוד להתייחס לכתב האישום טרם תיקונו ולטעון לרשלנות (עבירה אשר כאמור נמחקה) ובוודאי שאין מקום להתייחס לשדה הראייה ולטעון לטיבו - שעה שכתב האישום המתוקן אינו מזכיר נסיבה זו.

ראו מדברי כב' הש' בן יוסף בעפ"ת (מחוזי ת"א) 34990-06-15 אורנה רבקה טקל נ' מדינת ישראל (25.06.2015):

"אפנה לפסיקה אף מהעת האחרונה הקובעת שעל-פי סעיף 40' לחוק העונשין ועוד קודם לכך אין אפשרות לטעון מעבר לנאמר לכתב האישום, אלא כאשר הצדדים מקבלים רשות לכך, ולא כך נעשה במקרה זה. ראה ע"פ 4697/10 **עבד אל רחמן ג'רדאת נ' מדינת ישראל** (18.06.15) וכן ע"פ 7159/13, **אמנון ברזילי נ' מדינת ישראל** (16.03.15):

"אין מקום לשמוע מפי מי מהצדדים טיעון עובדתי שאינו מבוסס על עובדות כתב האישום ומסמך זה, ורק הוא, מהווה את התשתית העובדתית שעליה ניתן לבסס את גזר הדין (ראו הוראת סעיף 40' (ד) לחוק העונשין)".

14. לאור נסיבות ביצוע העבירה, כפי שתוארו בכתב האישום המתוקן, מצאתי כי מידת חוסר הזהירות של הנאשם בינונית - נמוכה שכן לא נתן זכות קדימה לרכב שהגיע ממול בעת פנייתו שמאלה בצומת.

חומרת הפגיעה

15. נפגע העבירה, מר ברנס גיא, בן 39 בעת התאונה, סבל ועודנו סובל מחבלות משמעותיות בגופו.

כעולה מן הסיכום הרפואי מיום 03/02/21 מן המרכז הרפואי לשיקום לוינסטיין (נספח א' לטיעונים לעונש) - הנפגע סבל משברים מרובים בגפיים עליונות, בכתף ובחזה וחבלות בבטנו ולרבות: שברים ביד שמאל (הומרוס, רדיוס ואולנה) אשר קובעו תחילה בקיבוע חיצוני וביום 24/11/20, בניתוח, קובעו בקיבוע פנימי; תלישת שורשי עצב הפלקסוס ושיתוק גלובלי ביד שמאל; 2 שברים קטנים באצבעות יד ימין; צניחת עפעף שמאל; שברים בזיזי חוליות הצוואר והחזה ללא סימני פגיעה ווסקולארית - היה עם צווארון אשר הורד באשפוז המקדים; אובחנה חולשה ביד וכתף ימין.

ביום 08/11/22 הוגשו מסמכים נוספים:

אישור המוסד לביטוח לאומי לפיו נקבעו לנפגע 100% נכות זמנית.

תעודות רפואיות מבית החולים לוינסטיין (סיכום אשפוז אחרון מיום 01/02/21) וכן מעקב מרפאה (האחרון מיום 15/08/22) מהן עולים הנתונים הנוספים הבאים:

במשך כ-3 חודשים ועד ליום 18/03/21 עבר הנפגע שיקום בעודו מאושפז במחלקה האורטופדית בבית החולים לוינסטיין ולאחר מכן עבר למחלקת אשפוז יום למשך כ-7 חודשים בתדירות של 3-4 בשבוע, להמשך טיפול רב תחומי אשר הסתיים ביום 27/01/22.

ביום 09/06/21 עבר ניתוח בו נחקר עצב מקלעת הזרוע שנפגע (פקלסוס ברכיאל) ובוצעו פרוצדורות רפואיות בנסיון לתיקונו. הנפגע שוחרר עם המשך הנחיות לטיפול. הנפגע דווח על חזרה חלקית של התחושה בכתף ובאמה אך היד עדיין ללא תפקוד ויש להמשיך בטיפול פיזיותרפיה והידרותרפיה בנסיון להחזרת התנועות

האקטיביות ביד שמאל.

יד שמאל אינה תפקודית גם היום. כרגע ממתנים להתאוששות עצבית לאחר הניתוח.

יד ימין תפקודית במידה בינונית.

ישנה בנוסף פגיעה רגשית והנפגע אובחן כפוסט טראומטי בעקבות התאונה לצד קשיי קשב. כיום הנפגע מקבל קנביס רפואי וזקוק להמשך טיפול נפשי שיקומי.

אין חולק כי לחבלות הגוף הבלתי הפיכות מהן סבל הנפגע ועודנו סובל כיום - תהא השפעה עתידית על איכות חייו ובריאותו הפיזית והנפשית.

16. מצאתי כי לאור החבלות שנגרמו לנפגע העבירה, והשפעתן העתידית על איכות חייו ועל תפקודו, כעולה מן התעודות הרפואיות - **מידת הנזק שנגרם היא ברף הבינוני - גבוה**. אין המדובר ברף גבוה כטענת המאשימה - רף השמור לחבלות קשות כאשר בגין נפגע העבירה סיעודי או רתוק למיטתו או לכיסא גלגלים - וכל זאת מבלי להקל ראש כלל בחבלותיו המשמעותיות של נפגע העבירה במקרה דנן ובהשפעתן העתידית כאמור.

מדיניות הענישה הנהוגה

17. כשעסקין בתאונות דרכים, מתחם העונש ההולם מושפע בעיקר ממידת הרשלנות או חוסר הזהירות ומחומרת הנזק שנגרם כתוצאה מהתאונה. בעניין העבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה והתנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש, בשים לב לחומרת החבלות אשר נגרמו לנפגע העבירה, נהוגה ענישה הנעה בין עונש שאינו כולל רכיב של מאסר ואף לא מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל בן שבועות אחדים, ובאשר לרכיב הפסילה - הענישה נעה בין 11 חודשי פסילה בפועל ועד 24 חודשי פסילה בפועל, לצד עונשים נלווים.

· רע"פ 1694/19 לואי יאסין נ' מדינת ישראל (31/03/2019) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה ברכב משא בקלות ראש, סטיה ימינה לשול, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לנהג אשר סבל משברים בירך ובאגן, אושפז ונזקק לניתוחים רבים וכן הליך שיקומי. בית משפט קמא גזר דינו ל - 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד 18 חודשי פסילה בפועל, ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעורו על חומרת גזר הדין התקבל ורכיב הפסילה בפועל הועמד על 13 חודשים. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· עפ"ת (מחוזי מרכז) 34446-12-20 אברהם גוארנה נ' מדינת ישראל (14.02.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לאור האדום ברמזור, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש ל-5 אנשים (נוסע ברכבו אשר סבל משברים בצלעות, נוסע נוסף אשר סבל משבר בעצם החזה ושבר בחוליה בגבו, נוסע נוסף אשר סבל משברים באף ובלסת, נהג הרכב המעורב אשר סבל מחתך בבוהן, נהג הרכב המעורב ב' אשר סבל משבר בעצם החזה וקונטוזיה

ריאיתית). בית משפט קמא גזר דינו ל - 10 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה ועל חומרת גזר דינו נדחה.

· עפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 **עארף סאלימן נ' מדינת ישראל** (05/02/2020) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכבת אופניים אשר נסעה על השול מימינו. לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. בית משפט קמא גזר דינו ל- 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 שח לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

· עפ"ת (מחוזי חיפה) 46288-12-19 **בן פורת נ' מדינת ישראל** (20/01/2020) - המערער הורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטיה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכב קטנוע אשר נסע בכביש מימינה. לרוכב הקטנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות קטיעת ידו. בית משפט קמא גזר דינו ל- 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 שח. ערעורה של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

· עפ"ת (מחוזי מרכז) 60577-12-17 **דניאל פליס נ' מדינת ישראל** (14/03/18) - המערער הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול בצומת, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכב אופנוע אשר נסע בכביש ממול. לרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות קטיעת ידו. בית משפט קמא גזר דינו ל- 24 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, צו של"צ בהיקף 350 שעות וקנס בסך 4,000 שח. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שרכיב הפסילה הועמד על 11 חודשי פסילה.

· עפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 **מדינת ישראל נ' דורון נוימרק (מיום 05/06/17)** נדון עניינו של מערער אשר נהג בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע אשר נחבל חבלות של ממש - ונזקק ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. בית המשפט קמא השית בגזר דינו 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור הנאשם על חומרת העונש נדחו.

· עפ"ת (מחוזי מרכז) 30028-12-15 **גד ברכה נ' מדינת ישראל (מיום 30/01/17)** נדון עניינו של מערער אשר נהג בחוסר זהירות ברכב משא בכך שלא שמר על ריווח מרכב שנסע לפניו וגרם לתאונת שתוצאה חבלות של ממש לנוסע שישב לצידו - קטיעת רגלו. בית המשפט קמא השית בגזר דינו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 שנות פסילה בפועל, ורכיבי ענישה נלווים. ערעורו על חומרת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי העמיד את הפסילה על 11 חודשים לצד 400 שעות של"צ, בין היתר, בשל חלוק הזמן.

· עפ"ת (מחוזי תל אביב) 19518-04-16 **יאיר אלון נ' מדינת ישראל (מיום 21/04/16)** נדון עניינו של מערער, נהג אוטובוס ציבורי, אשר נהג בקלות ראש בכך שסגר את הדלת האחורית מבלי לוודא כי

נוסעת שעלתה לאוטובוס השלימה עלייתה, היא נפלה והאוטובוס דרס את רגלה הימנית ונגרמו לה חבלות של ממש - שברים מרובים בכף רגל ימין, כריתת אצבע, ואשפוז ממושך. בית המשפט קמא השית בגזר דינו 18 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס, 200 שעות של"צ ופיצוי כספי בסך 10,000 שח. ערעורו על חומרת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי העמיד את רכיב הפסילה על 11 חודשים.

18. עיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה - בכל אחד מן המקרים אליהם הפנתה הורשעו הנאשמים, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה רשלנית (להבדיל מחוסר הזהירות אשר יוחס לנאשם שבפני). בעניין **פרבר** (עפ"ת (מחוזי נצרת) 64042-12-15) המערער נהג ברכב משא, סטה למסלול הנגדי וגרם לחבלות של ממש ל-4 אנשים, בהם גם הנפגעת לגביה הוכחה נכות לצמיתות; בעניין **סרחאן** (עפ"ת (מחוזי חיפה) 39036-11-21) נקבעה רשלנות גבוהה אשר תוצאתה קטיעת רגלו של רוכב אופנוע; בעניין **רז משה** (רע"פ 8588/16) המבקש נהג ברכב משא, ברשלנות ובמהירות מופרזת.

19. **לאור כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה, שעה שמדובר בחוסר הזהירות (להבדיל מרשלנות) ומידת הנזק בינונית גבוהה, נע בין מאסר על תנאי לבין עונש מאסר בפועל בן שבועות/חודשים אחדים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ובין 11-24 חודשי פסילה בפועל, ולצידם רכיבי ענישה משמעותיים נוספים.**

20. איני מקבלת טענות הצדדים באשר למתחם הענישה. המאשימה טענה למתחם גבוה ללא קשר לנסיבות ביצוע העבירה - חוסר זהירות להבדיל מרשלנות ומידת נזק שאינה ברף הגבוה ביותר. בא כוח הנאשם טען כי המתחם מתחיל מ-3 חודשי פסילה בפועל - ללא קשר למידת הנזק שנגרמה לנפגע - אף שהינה חלק מנסיבות ביצוע העבירה. איני סבורה כי בכל מקרה בו נגרמה תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש מתחיל המתחם מפסילת המינימום.

שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם

21. לא מצאתי הצדקה לסטייה לקולה או לחומרה ממתחם הענישה ההולם. אין בפני שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור המצדיקים חריגה מהמתחם. גם נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מצדיקות סטייה מן המתחם, והכל כפי שיפורט להלן.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

- לזכותו של הנאשם נטילת האחריות על מעשיו והודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, מיד לאחר שמיעת עדות הבוחן.
- לזכותו של הנאשם עברו התעבורתי הקל הכולל 7 הרשעות קודמות בעבירות מסוג ברירת משפט, על פני וותק נהיגה משנת 1999. 4 מהרשעותיו התיישבו.

· לזכותו של הנאשם העדרו של עבר פלילי.

· אתחשב לקולה בנסיבותיו האישיות של הנאשם - מצבו המשפחתי המורכב על רקע מצבה הבריאותי של גרושתו, היותו אב יחידני לשני ילדיו הנזקקים לטיפול רגשיים תכופים ועבודתו כצלם הדורשת רישיון נהיגה.

23. קראתי בעיון רב את תסקירו המפורט של שירות המבחן אשר עמד על תפקודו הנורמטיבי והיציב של הנאשם במהלך השנים בכל מישורי חייו ועל המורכבות המשפחתית האישית הקיימת מאז חודש מרץ 2020 עת אושפזה גרושתו לראשונה.

ערה אני לחששו של הנאשם מעונש פסילת רישיון ולהמלצתו העונשית של שירות המבחן, להשית צו של"צ בהיקף 200 שעות.

איני סבורה כי ניתן במקרה זה להסתפק בביצוע צו של"צ בלבד, כעתירת ב"כ הנאשם.

24. איני סבורה כי לסטות מן המתחם שקבעתי משיקולי שיקומו של הנאשם.

בעבירות של נהיגה ברשלנות או נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות גוף משמעותיות או קיפוח חיי אדם - עולה לא אחת שאלת "שיקומם" של הנאשמים שהינם בדרך כלל ומטבע הדברים, נורמטיביים לחלוטין.

אין חולק כי הנאשם נורמטיבי - ואולם, בשורה של פסקי דין, נפסק כי במסגרת שיקולי הענישה בעבירות של גרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש או אף קיפוח חיי אדם, אין לייחס משקל מכריע לנסיבות האישיות של הנאשם ולהיותו בעל רקע נורמטיבי.

"בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופיה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים" (ראו"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מדינת ישראל (02/11/09)).

25. במקרה שבפני, לאור תוצאותיה של חוסר הזהירות של הנאשם, תוצאות שהביאו לחבלות אותן ישא הנפגע על גופו בשארית ימי חייו, לא מצאתי הצדקה לזנוח את שיקולי הענישה האחרים אל מול שיקולי שיקום או נסיבות האישיות של הנאשם.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (ת"א) 28219-11-13 מדינת ישראל נ' הבר (02/01/14):

"אכן, גם בעידן תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאד כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכלל ענישה צריך להיעשות במידתיות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטיות.

בענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכים האחרים אותם אמורה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל".

26. לא התעלמתי אם כן, מנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם ולאורם אשית עונש המצוי בקרבת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם. צו השל"צ, עליו המליץ שירות המבחן, הינו רכיב חלופי לעונש מאסר בפועל.

רכיב פיצוי כספי לנפגע:

27. לנפגע בתיק זה נגרמה פגיעה משמעותית ביד שמאל אשר אינה מתפקדת גם כיום. מצאתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לנפגע, מר ברנס גיא, והוא אף הביע נכונות לכך. הפיצוי שיפסק הוא בהחלט סמלי ביותר, ואין בו, והוא אף אינו מתיימר להוות פיצוי של ממש על הכאב והסבל שהם מנת חלקו של הנפגע.

לטעמי, יש בחיוב הנאשם בתשלום פיצוי, כדי לשתף את הנפגע, ולו באופן סמלי בהליך הפלילי. ועוד יהיה בכך, להערכת, תרומה לשיקומו של הנאשם.

הפיצוי האמור הינו פיצוי עונשי אשר יתווסף לכל סכום אותו יקבל הנפגע במסגרת הליכים אזרחיים.

28. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים מצאתי למקם את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית מתחם העונש ההולם. לא מצאתי הצדקה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל וגם לא בעבודות שירות, כעתירת המאשימה. יש בתמהיל ענישה הכולל ענישה קונקרטית בדמות צו של"צ בהיקף 200 שעות, פיצוי סמלי ופסילה משמעותית כדי להוות עונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה (חוסר זהירות, מידת נזק בינונית-גבוהה) - זאת, כאמור, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, נטילת האחריות, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ועברו התעבורתי הקל.

29. לפיכך ועל יסוד דברים אלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר על תנאי

מאסר בן 2 חודשים וזאת על תנאי למשך שנה שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

פסילה בפועל

פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים ו-15 ימים.

רישיון הנהיגה יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 01/03/23 בשעה 13:00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו עד למועד הנקוב, יחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

קנס

קנס בסך של 500 או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לא יאוחר מיום 01/04/23.

פיצוי

הנאשם ישלם פיצוי בסך של 6,000 ש"ח לנפגע העבירה, מר ברנס גיא.

הפיצוי ישולם ב 3 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 01/02/23 ובכל 01 לחודש שלאחריו.

הפיצוי יועבר לידי הנפגע בהתאם לפרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט.

של"צ:

הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 200 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה במסגרת עמותת אור ירוק.

השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

העתק הפרוטוקול יועבר לשירות המבחן.

30. זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי. 54678313

ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ג, 05 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.